

Junior sokol

speciál časopisu SOKOL

10/2007

Můj sen

V postýlce, když skončí den,
přichází můj prima sen.
V něm drandím přes louky, pole,
na červeném horském kole.
Potom probudí mě den,
bohužel byl to jen sen.
Proto strádám do kasičky,
co dostanu za jedničky.
Až se jaro s jarem sejde,
snad mi z toho kolo vzejde.

Miša Trösterová, 3. třída
(z Královédvorského
Sokolíka 1996)

OBSAH

věda = technika = příroda

Fretka: Hračička nebo šelmička?	2
Víte, že...	2
e-brouzdaliště	2

hrajeme si s češtinou

Vybrali jsme v DTA	3
Co je nejdůležitější	3

pro šikovné ruce a hlavu

Ruční papír	4
- přání, šperky, ozdoby, dózy	
Sokolská Encyklopedie	4
Luštěte...	4

Zelený panelák - Elegáni v tvídovém kabátě

Jmenuje se pajasan žlaznatý, ale říkáme mu Zelený panelák. To proto, že tento vzrostlý strom poskytuje i v centru Prahy bydlení řadě nájemníků z živočišné říše. Postupně je navštěvujeme.

Pan domácí nám přišel otevřít v tvídovém kabátě. Takový nosí všichni v jeho rodině. Do zeleného paneláku jezdí na „letní byt“ – bydlí v něm jenom od dubna do října. Přezimuje v jižní Evropě nebo severní Africe. Je to zpěvák a pozér. Koncertuje většinou z vysoko položeného dobře viditelného stanoviště. Zpívá hlasitě, motiv se dvakrát až třikrát opakuje. Umí. Sekáte-li někdy na zahradě trávu, máte ho okamžitě v patách. Nebojí se. Hledá plže, žížaly, červy i plody. Hnízdí na stromech nebo v keřích, většinou dvakrát – v dubnu až červnu. Je nejmenší z rodiny drozdovitých. Jmenovka na poštovní schránce: drozd zpěvný (*Turdus philomelos*). A co pan Brehm o drozdech a celé jejich rozvětvené rodině? Pro stejné vybarvení připomínající tvídový kabát je s drozdem zpěvným často zaměňován prskavec neboli brávník (*Turdus viscivorus*). V Česku se vyskytuje poměrně často, především v povodí Vltavy (Orlík). Je sice větší než drozd zpěvný, ale velmi plachý. Miluje paseky uprostřed rozsáhlejších lesů především v době, kdy na nich dozrávají jahody, borůvky nebo brusinky. Vykytuje se prakticky ve všech evropských státech. Najdete ho na Kavkaze, Himálajích nebo v Alžírsku. A náš drozd? Mrňous v drozdí rodině je podle pana Brehma v České republice obecně rozšířeným ptákem. Je možné ho spatřit i ve střední Asii nebo v Africe. K nám přilétá mezi 1.-10. březnem. Od padesátých let 19. století se stále častěji

vyskytuje v blízkosti lidských obydlí, sady a malé zahrady nevyjímaje. V roce 1922, v době, kdy byla již pomalu zahájena stavba Tyršova domu, zničila sněhová pohroma a mráz až - 30 stupňů trvajících od 22. března do konce měsíce drozdí populaci v Praze a okolí. Ke stavu z roku 1922 se drozdí populace vrátila až v roce 1927. Podívat se na IX. slet ČOS v roce 1926 na nově vystavěném Strahovském stadionu tedy ještě nestihla.

Z drozdí rodiny můžeme ještě jmenovat neblaze proslulou kvíčalu (*Turdus pilaris*). Dříve byla často lovena do sítí a ok (obzvláště v německých zemích) pro zvěřinu připomínající maso s příjemnou, kořeněnou chutí jalovce.

Klidně plynoucí čas v zeleném paneláku bývá občas narušen návštěvníkem nezvaným. Je sice velice inteligentní, ale také nesmírně krutý. Strakatý lupič s chováním Čachtické paní. O něm si povíme příště.

Zdeněk Bartůněk

Fretka: Hračička nebo šelmička?

Lidé ji používali k chytání myší, k lovu králíků a k protahování lan dlouhým potrubím. Dnes je chována pro svou krásnou kožešinu a mnohdy i jako domácí mazlíček. Už víte? Ano, je to fretka. Malý chlupatý medvídek s dlouhým tělem a ostrými zoubky.

foto Internet

Chovatelé o nich říkají, že mají milou, hravou povahu a silnou osobnost. Velice dobře porozumí tomu, co po nich chcete, ale pokaždé se samy rozhodnou, jestli to vůbec udělají. Narodil od koček zůstávají tyto chlupatí kamarádi hraví i v dospělosti. Navíc jsou fretky velice čistotné a naučí se používat kočičí záchod s pískem.

Pokud jste se rozhodli pořídit si fretku, měli byste si nejdříve uvědomit několik následujících věcí.

- Fretku musíte dvakrát denně nakrmit a vyčistit jí toaletu.
- Fretka spí 18–20 hodin denně, proto by měla mít možnost se alespoň čtyři hodiny denně proběhnout a pohrát si.

- Každý měsíc budete muset jedné fretce koupit zhruba jedno pětikilové balení steliva pro kočky.

I fretka mívá hlad...

Fretky jsou především šelmy, a proto potřebují na prvním místě masitou potravu. Můžete kupovat čerstvou stravu, konzervy nebo suché krmivo. Je možné použít i kočičí stravu. Odstavené mládě se krmí asi třikrát denně, dospělá fretka dvakrát denně. Vždy musí mít přístup k vodě.

Jestliže jste zvolili čerstvou stravu, myslíte především na to, že chovatelé doporučují, aby 60 % krmné dávky tvořilo maso, 20 % obilná příloha (rýže, těstoviny apod.),

10 % nenadýmavá zelenina a ovoce a 10 % mléčné výrobky. Ale pozor: po mléku mívají fretky průjem. Jednou týdně můžete přidat vajíčko.

Jak na fretku...

K ochočení je nevhodnější mládě mezi šestým a osmým týdnem. Mělo by mít ještě nějaké mléčné zoubky. Během ochočování byste měli fretku zvykat na kontakt s lidmi (a to i cizími), hlazení, ale i prohlížení zubů a uší. Zejména první dny v novém bytě by mělo být mládě co nejméně samo. Nemá smysl vašeho nového kamaráda učit poslouchat povely jako pes. Můžete ho však naučit přijít na zavolání. Někteří chovatelé doporučují například hru, kdy několik lidí stojí v místnosti a drží kousky masa. Maso dají fretce jen tehdy, když přiběhne po zavolání svého jména. Nikdy nezapomínejte na to, že musíte být důslední a nedovolovat to, co jindy zakazujete. Na fretky platí spíš odměny a „úplatky“ než tresty. Více informací naleznete na webových stránkách:

www.fretka.cz

-jkk-

Co vše budete potřebovat

- klec nebo voliér – asi 1x1,5 m, výška 70 cm
- pelíšek – 30x30 cm, prateľný nebo omyvatelný
- záchod a stelivo, lopatku
- misky na vodu a jídlo, napáječku
- přepravku (např. pro kočky), popř. batůžek
- hygienické potřeby (šampon, ručník, kartáč na srst, kleštičky na dráčky, kapky a vatu na čištění uší)
- postroj a vodítko (samonavíjecí pro kočky)
- hračky (např. míček s rolíčkou)

Víte, že...

foto Internet

...vorvaň je největší dravé zvíře na světě? Tento robustní kytovec se potápí do neuvěřitelných hloubek. Pod vodou může zůstat až dvě hodiny. Sonarem byl objeven dokonce v hloubce 1200 metrů a pravděpodobně se potápí i do hloubek větších než 3000 metrů. Schopnost ponořit se takto hluboko může být zčásti dána spermacetem – masou voskovitě olejovité hmoty, kterou obsahuje obrovská hlava vorvaň. Spermacet funguje při nadnášení a houstne, když se mění tlak a teplota, a napomáhá tak potápění do velkých hloubek. Může též usměrňovat zvukové impulzy a jiné zvuky.

e-Brouzdaliště

Čáp brouzdá v rybníku, a loví žáby. My brouzdáme také a také lovíme – na internetu zajímavé adresy se zajímavými věcmi. O přírodě, o technice, o nových hrách, o hudbě... zkrátka o všem možném, co nás napadne. Některé se naleznou snadno, jiné se hledají hůře. A tak pro lepší hledání některé webové stránky alespoň ve stručnosti představíme.

<http://www.popularis.cz>

Tyto stránky mohou zaujmout ty, kteří se zajímají o vědu. Popularis je vlastně jedna ze stránek České televize. A přístup televize k mnoha informačním zdrojům a také vlastní či převzaté dokumentární pořady zajišťují opravdu pestrou nabídku. I když na první pohled se zdá, že stránky se trochu potýkají s aktualizací, jsou zde zajímavé videoarchivy z oblastí archeologie, astronomie, biologie, ekologie, fyziky, genetiky, geologie, historie, chemie, informačních technologií, lékařství, paleontologie, techniky.

<http://www.ekamarad.cz>

Druhý z našich dnešních tipů představuje elektronický magazín eKamarád. Menu této stránky je opravdu obsáhlé a snad každý si zde může najít tu „svoji“ oblast zájmu. Jen namátkou z menu uvádíme: humor, kultura, internet, literatura, povídky, pozvánky, prima akce, příroda, software, soutěže, sport, turistika – táboření, vedoucí, volný čas, zajímavosti. Za pozornost stojí i odkazy na zajímavé stránky.

Znáte nějakou svoji oblíbenou webovou adresu, která by mohla zajímat i další čtenáře Junior Sokola? Napište nám ji a odkazy na ně zveřejníme pro radost i užitek ostatních. Adresa redakce: Česká obec sokolská, časopis Sokol, Újezd 450, 118 01 Praha 1, e-mail: junior.sokol@centrum.cz nebo redakce@sokol.eu.

Vybrali jsme v DTA...

Již před časem jsme se dohodli s Dětskou tiskovou agenturou na spolupráci. A tak čas od času přinášíme informace, co se v této organizaci děje, co pořádá, a nebo co její autoři píší. Vzpomínáte, jak jsme psali o její Expedici Mars 2007? V ní byla v polovině září vybrána z přihlášených zájemců desítka nejlepších, kteří poletí na Mars a nebo budou loď řídit z pozemského řídicího střediska. Agentura pořádá také letní tábor – na Strakonicku, v Pílském mlýně. Zkrátka, v DTA se toho děje hodně a její dopisovatelé mají stále o čem psát. Z jejich příspěvků, zveřejněných na internetu, jsme pro vás vybrali dva.

Celostátní soutěž školních a mládežnických časopisů

Tvůrcům školních a mládežnických časopisů se nabízí příležitost porovnat úroveň svých výtvorů. Asociace středoškolských klubů ČR vyhlásila celorepublikovou soutěž školních a mládežnických časopisů.

„Pokud děti a mládež vydává pro své spolužáky nebo kamarády časopis v tištěné či elektronické podobě, můžou se do 31. října 2007 přihlásit do naší soutěže. Stačí vyplnit přihlášku a zaslat na adresu organizátora soutěže společně s alespoň dvěma čísly časopisu,“ informuje předseda ASK ČR Zbyněk Šolc. „Přihlášku účastníci najdou na www adrese www.askcr.cz/casopis,“ dodává Petr Kantor, ředitel soutěže. Slavnostní vyhlášení proběhne 16. listopadu 2007 v Brně. Mimo jiné proběhne setkání se známými osobnostmi a workshopy tvůrčího psaní. Soutěž podpořilo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy v ČR a koná se pod záštitou senátora Richarda Svobody.

Do hajan nebo do Hajan?

Vzpomínám, jak jsem byla 2. srpna k večeru docela unavená a moc jsem si přála odebrat se do hajan. Jenomže jsem měla ještě spoustu táborových úkolů – napsat zprávičku, vymyslet táborovou hymnu a také se svým oddílem připravit program k táborovému ohni.

Představovala jsem si, že bych v ten čas seděla doma na verandě se šálkem lahodné čokolády a labužnický vychutnávala prázdninový čas. Pak jsem to uvážila a řekla jsem si, že by mi asi nebylo lépe. Chyběla by mi společnost milých kamarádů a především ta jistota, že to, co zrovna dělám, má nějaký smysl.

Taky jsem si uvědomila, že bych měla být ráda, že do těch hajan zrovna nemusím.

Kdyby mě tam totiž někdo na Strakonicku, kde se odehrál náš tábor, poslal, mohl by tím myslet, nechť se odeberu do tamější obce. Ta je od Pílského mlýna vzdálená několik kilometrů. Nevěděla jsem, kolik přesně, ale pro moje unavená chodidla by to bylo jistě dost.

Druhého srpna jsme v Hajanech natáčeli rozhovor s vlastníkem domu, který si už před padesáti lety vybrala čapí rodina k osídlení a dodnes se tam nějaký čapí pár každé jaro objevuje. Letos na tom komíně bydlí dokonce šest čápů. Kromě nich si své hnízdo u pana truhláře vystavěli i další ptáčky, třeba jiřičky.

Kdybych měla toho pana umělce (truhlářstvím se pouze živí, jinak je malířem a hudebníkem) navštívit znovu, neváhala bych a opět si ráda poslechla jeho vyprávění o soužití s přírodou, kdy se sám cítí jako podnájemník svých ptáčích hostů. Ale v ten náročný den jsem raději usedla k táborovému ohni a pak do hajan. Do těch hajan, kterým nešéfuje žádný lidský starosta, nýbrž milovaný rozhlasový skřítek Hajaja. Jeho říše přece jen byla blíž než obec u Blatné.

Dana Večerková

SLEDUJTE JUNIOR SOKOLI!

V říjnu si připomínáme výročí vzniku samostatného státu – Československé republiky. Příští rok bude toto výročí kulaté – devadesáté. K němu připravujeme velkou soutěž o zajímavé ceny. Zahájena bude již začátkem příštího roku, kdy ji v Junior Sokolu vyhlásíme.

Co je nejdůležitější

povídka navazuje na příběhy v čísle 12/2006, 2–9/2007 – naleznete je na: www.junior.sokol.eu

„No, myslela jsem, že to bude držet líp,“ poškrábala se paní učitelka na bradě a kriticky si prohlížela jejich dílo. S Monikou právě slavnostně nalepily

první plakát. Jeho právoplatným místem se stala zastřešená autobusová zastávka, jejíž výzdobu doteď tvořil pouze orvaný bílý plakát zvoucí na blízkou diskotéku.

„Možná to chtělo lepší lepidlo,“ zauvažovala Monika, když viděla, že jsou vyzbrojeni pouze těmi malými tyčinkovými.

Paní učitelka s povzdechem uznala, že má její malá kolegyňe pravdu, ale ani za mák se jí nechtělo přerušit rozdělanou práci kvůli jediné překážce. Proto rychle vymyslela nový plán – nakázala Monice, aby zůstala, kde je, a sama vyrazila do nejbližšího papírnictví.

Monika na zastávce osaměla.

Asi po třech minutách začalo poprchávat. Děšť bubnoval o vlnitou střechu zastávky a zahnal sem dva mladé lidi. Dívka nahlédla dovnitř a zeptala se rozpačité Moniky, jestli můžou dovnitř. Monika přikývla a shrnula plakáty na jednu hromadu, aby udělala místo.

Monika chtěla nenápadně otočit hlavu a prohlédnout si své nynější spolence, avšak natchytila je, jak si se zájmem prohlížejí právě nalepený plakát. Kluk se přistiženě zadíval jinam, jako by ho právě nejvíc zaujalo pozorování kapek rozprskávajících se o střechu zastávky. Dívka se však usmála a zeptala se Moniči, jestli by nechtěla s něčím pomoci.

Tázaná odmítavě zavrtěla hlavou, ani o návrhu nijak hlouběji neuvažovala.

Nastalo opět ticho. Byla to dost trapná chvíle. O podobných situacích Monika několikrát četla v dívčích časopisech – a teď se do jedné z nich přímo dostala. Byla třetí. Jak se říká, „křenila“. Na holce a klukovi bylo vidět, že by nejraději byli kdekoliv jinde, hlavně sami. Jenže do prudkého deště se jim zase nechtělo...

Paní učitelka se konečně vrátila. „Tak jsem tady, Moni, zmoklá jako slepice... já, vidím, že máme společnost, dobrý den,“ pozdravila mladý pár. „Škoda, že tam tak prší, že?“

„Jo,“ broukl neurčitě kluk. „Ale už to snad přestane...“

„Taky doufám, jinak by se nám všechny plakáty rozmočily,“ řekla paní učitelka a tím opět přilákala pozornost té slečny. „Můžu se zeptat, co je to za plakáty? Takové nikde ve městě nejsou.“

„Nejsou, ale pokud se počasí umoudří, tak budou,“ vysvětlila paní učitelka s úsměvem a pak vyprávěla o všem, co s Monikou naplánovaly. Dvojici to zaujalo. Doopravdy. Nabídlí se, že jim pomůžou s lepením plakátů a že je vezmou

každý do své školy. Třeba se jim podaří oslovit víc lidí...

Plakáty byly nepřehlédnutelné. Lidi si jich všimli a mluvili o nich. Jenže Monika cítila jakési zklamání. Myslela, že za pár dní přestane potkávat kuřáky, ale nijak viditelně jich nebylo. Možná vůbec... Dokonce i její dědeček se odmítl vzdát cigaret, přestože její nápad chválil. Samozřejmě tvrdil, že už několikrát zkoušel s tím „hnusným“ zlovykem přestat a že jeho snažení nemělo žádný úspěch.

Paní učitelka se jí jednou zeptala, z čeho je tak skleslá. Monika odpověděla: „Jsem hloupá, asi jsme to všechno dělaly zbytečně. Nikdo stejně kouřit nepřestal a jenom jsem vám tím přidělávala práci...“

„Tak dost,“ zarazila ji třídní. „Nic takového už nikdy nechci slyšet. Za prvé – žádnou práci jsi mi tím nepřidělala, tvůj nápad se mi moc líbil, proto jsem do toho šla s tebou. Kdybych nechtěla, nedělala bych to. A že nikdo nepřestal kouřit? Jak to můžeš vědět? Navíc to není tak jednoduché, přestat ze dne na den. Já si naopak myslím, že spousta lidí má další podnět k tomu, aby přestali. Nejdůležitější ale je, že jedna milá mladá slečna měla nápad, rozhodla se jej zrealizovat a nevdala se. Když říkáš, že jsme to dělaly zbytečně, ponižuješ svoji práci. Měla by sis jí víc vážít. Takže se už konečně usměj a utíkej do třídy, za chvíli bude zvonit.“

Lenka Khýrová, 16 let,
Sokol Dvůr Králové

Sokolská Encyklopedie

Světový svaz sokolstva

Světový svaz sokolstva je mezinárodní nevládní organizace zřízená podle českého právního řádu rozhodnutím Ministerstva vnitra ČR ze dne 31. ledna 1994. Svaz vznikl z popudu zakládajících sokolských organizací existujících ve světě i v tehdejší Československu.

Světový svaz sokolstva byl založen za účelem spolupráce a podpory všech sdružených sokolských organizací, šíření sokolských myšlenek a obnovování či zakládání sokolských organizací všude, kde o to bude zájem. V praxi pak je úkolem koordinovat činnost jednotlivých členských organizací a vzájemně si v ní pomáhat.

K začátku roku 2007 sdružoval Světový svaz sokolstva 12 sokolských organizací působících v 15 zemích světa.

Pozemní hokej

Ač se to zdá dnes zcela neuvěřitelné, první hry s hokejkami a míči se hrály v Číně, Persii a Indii před 3000 lety. Přímým předchůdcem nám známého ledního hokeje pochází z Perské říše. První zmínka o něm je z doby kolem roku 500 př. n. l. V Irsku se hrál ve středověku „hurling“, ve Walesu „bandy“ a ve Skotsku „schinty“. Ve 12. století se ve Francii hrál „cross“ nebo „hoquet“, což v překladu znamená pastýřská hůl. Odborníci se domnívají, že právě z této hry bylo odvozeno současné označení – hokej. V roce 1861 byl v anglickém Blackheathu založen první hokejový klub. Tehdy se ještě hrálo s hrubě vyřezávanými hokejkami a míčem, který byl vlastně kostkou z tvrdé gumy. Od roku 1875 se nesměly ke hře používat ruce a hokejku bylo zakázáno zvedat nad výši ramen.

O osm let později byl stanoven počet hráčů v týmu na jedenáct. Mezi olympijské disciplíny byl pozemní hokej zahrnut teprve v Londýně v roce 1908. Ženský hokej se konal jako olympijská disciplína poprvé v Moskvě roku 1980.

V České obci sokolské je v současnosti zastoupen i tento sport, i když nepatří k příliš rozšířeným – v roce 2007 byly registrovány dva sokolské oddíly pozemního hokeje s téměř stovkou členů. Jeho „příbuzný“ – lední hokej, je v ČOS rozšířen více (v roce 2007 zde bylo 31 oddílů).

Ruční papír

Možná si řeknete, že papíru je všude přeci spousta, tak proč se tím vůbec zabývat. Takový vlastnoručně udělaný papír však nejen udělá radost, ale zároveň je velmi ekologický. Můžete z něj vyrobit pěkné dárky, ale docela praktické věci. Tak proč to nezkusit a takový papír si nevyrobit?

Na přípravu papírové hmoty si přichystáme:

- kbelík
- oválné nebo hranaté umyvadlo (dosta- tečně velké na ponoření rámu se sítím)
- různé nádoby na suroviny, barvy
- váleček (na vymačkávání přebytečné vody)
- závaží (na zátěž při lisování)
- materiál na prokládání mokřých archů papíru – plstěná podložka, netkaná textilie
- nůžky, lepidlo, pravítko a štětce

Jako surovinu používáme starý nepotřebný papír. Hodí se balící papír a sáčky, lepenkové krabice, použité kancelářské papíry či popsa- né sešity, staré obálky, ubrousky či papírové kapesníky. K přípravě používáme vodu, lepi- dlo na tapety a řadu příměsí – různé druhy barev, přírodniny, zbytky textilu, provázky apod. (podle toho, jaký papír chceme vyrábět).

Papíry nejdříve natrháme na čtverečky o velikosti cca 2x2 cm (nebo menší). Nasy- peme je do kbelíku a zalijeme tak, aby byly ponořené. Necháme je ponořené přes noc do druhého dne. Silnější papír (lepenka) vyžaduje i několik dnů. Rozmočený papír vkládáme postupně po hrstech do mixeru, případně vždy trochu teplé vody a mixujeme na jemnější kaši. Čím déle kaši zpracovává- me, tím jemnější papír pak vyrobíme.

Rozmělněnou papírovinu lijeme do velké plas- tové nádoby a doplňujeme vodou tak, aby byla směs dost řídká. Aby papír lépe držel při sobě, přidáme trochu lepidla na tapety, a to nejlépe už při mixování. Existují dva způsoby výroby – čerpání a lití. Čerpání provádíme ve

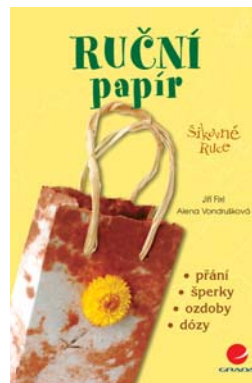

foto © Grada Publishing

velkém umyvadle, kde máme připra- venou papírovou kaši. Na stůl nebo pracovní desku po- ložíme kus plsti. Složíme k sobě dva připravené dřevě- né rámy – navrch dáme rám se síťovi- nou a na něj druhý rám. Jejich strany musí ležet přesně na sobě. Oba rámy

najednou pevně uchopíme do obou rukou a pomalu našikmo vsuneme do umyvadla s papírovou kašou. Na síto musíme nabrat potřebné množství papíroviny a vytvořit tak stejnoměrnou vrstvu. Rámem jemně víříme, třese se a nabíráme kaši. Poté jej opatrně ve vodorovné poloze vyzvedneme nad hladinu. Pokud jsme s vrstvou papíroviny na rámu spokojeni, můžeme pokračovat. Necháme důkladně odkapat přebytečnou vodu a sundáme vrchní rámeček. Spodní rám se sítí opatrně otočíme a s razantnějším poklepnutím položíme na připravenou podložku. Malým válečkem jemně vytlačíme vodu. Následně rám zvedneme a papírový arch zůstane ležet na podložce.

Na mokřý arch papíru položíme netkanou textilií a válečkem znovu jemně vytlačíme vodu. Na přikrytý arch položíme rovnou desku a zátěž. Deska by neměla být z pří- rodního dřeva, aby nenasakovala vlhkost. Vhodná je třeba barvou natřená dřevotříská, umělá hmota, plech. Zatížený arch nechá- me schnout, nejlépe na čerstvém vzduchu. Sušení trvá několik dní.

Více informací: kniha *Ruční papír* z nakladatelství Grada Publishing, a.s.

Junior Sokol redakčně připravuje:

Jana Jandovská ● **Kresby:** Monika Kvasničková
 ● Junior Sokol je nedílná speciální část časopisu SOKOL.
 ● **Kontakt:** ČOS, časopis SOKOL, Újezd 450, 118 01 Praha 1
 ● **tel.:** 257 311 819
 ● **e-mail:** junior.sokol@centrum.cz

Luštěte...

V útulku pro psy říká chovatel: „Ten pes je opravdu velice věrný.“ „A jak to víte?“ ptá se kupující.

„No, už ho prodáváme po sedmé a ...“ (tajenka)

CELNÍK, DROBKY, DUBEN, HONDURAS, HRNEC, JEČMEN, KÁMEN, KANONÁDA, KAS- LÍK, KASTROL, KNIHY, KOCÁBKA, KOMBINACE, KONÍK, KONTRABAS, KOREK, KOSTÝM, KRÁSA, KRMENÍ, KYČLE, MRKEV, NAROZENINY, NECKY, NĚMEC, NESTYDA, OCELÁŘ, PASTA, PETRŽEL, PILULKA, PRASE, RAJČÁTKO, RAMENO, RANEČEK, ROLNÍK, SAKURA, SEMÍNKO, SKOPEC, SKŘÍŇ, TRAKAŘ, ŽEBŘÍK, ŽELVA

M	K	A	K	L	U	L	I	P	V	A	S	Á	R	K
Ý	R	O	R	A	N	E	Č	E	K	A	S	L	Í	K
T	Ž	K	M	D	K	A	S	T	R	O	L	N	Í	K
S	S	N	E	B	U	D	T	U	Y	E	S	A	R	P
O	K	S	N	V	I	Á	D	R	O	B	K	Y	A	E
K	O	N	Í	K	O	N	T	R	A	B	A	S	J	T
S	P	N	I	N	O	O	A	E	Á	K	T	S	Č	R
A	E	E	E	H	R	N	E	C	J	A	A	K	Á	Ž
K	C	M	V	S	Y	A	O	C	E	L	Á	Ř	T	E
U	A	Á	Í	R	T	K	K	Y	Č	L	E	Í	K	L
R	Á	K	T	N	I	Y	C	E	M	Ě	N	Ň	O	V
A	K	O	R	E	K	L	D	Ž	E	B	Ř	Í	K	A
Y	N	I	N	E	Z	O	R	A	N	N	E	C	K	Y

